

**การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องอิสรณณภษิต
ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3*
ที่ได้รับการสอนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD และการสอนแบบปกติ**
**A Comparison of Learning Achievement of Mathayom Suksa Three
In Learning Isarayanphasit during Cooperative Learning Technique - STAD
Teaching with Normal Teaching Method.**

สุทธิเกียรติ เพิ่มขึ้น**

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง อิสรณณภษิต ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนแบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิค STAD และการสอนแบบปกติ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง อิสรณณภษิต ที่ได้รับการสอนแบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิค STAD และการสอนแบบปกติ 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง อิสรณณภษิต ที่ได้รับการสอนแบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิค STAD ทั้งก่อนการสอนและหลังการสอน 3) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง อิสรณณภษิต ที่ได้รับการสอนแบบปกติ ทั้งก่อนการสอนและหลังการสอน กลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนทิวาภิเศก บางขุนเทียน นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ห้อง 4 จำนวน 29 คน เป็นกลุ่มทดลอง และ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ห้อง 5 จำนวน 29 คน เป็นกลุ่มควบคุม รวมทั้งหมด 58 คน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 ซึ่งได้มาจากการสุ่ม อย่างง่าย (simple random sampling) โดยการจับสลาก (lottery) 2 ห้องเรียน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยนำเสนอผลการหาประสิทธิภาพของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยผู้เชี่ยวชาญ หาได้จากการหาค่า IOC และการหาค่าความยากง่าย (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) และหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ โดยใช้สูตร KR-20 ได้จากโปรแกรมสำเร็จรูปการวิเคราะห์ด้วยเทคนิค 25% และ 27%

สำหรับการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง อิสรณณภษิต ที่ได้รับการสอนแบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิค STAD และการสอนแบบปกติ จะใช้สถิติวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย (X) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และทดสอบความแตกต่างระหว่างคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง

อิสรณภาพิตเฉลี่ยหลังจากการทดลองของวิธีทั้ง 2 วิธี โดยใช้การทดสอบค่าที (t-test) แบบกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มเป็นอิสระต่อกัน (t – test independent) ส่วนการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง อิสรณภาพิต ที่สอนแบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิค STAD และการสอนแบบปกติ ทั้งก่อนและหลังเรียน จะใช้สถิติวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย (X) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) โดยใช้การทดสอบค่าที (t-test) แบบกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มไม่เป็นอิสระต่อกัน (t – test dependent)

ผลการวิจัยพบว่า 1) นักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการสอนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD มีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุม ที่ได้รับการสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิค STAD มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

Abstract

Research The Comparison of Learning Achievement of Issaranayanphasit of Mathayomsuksa Three Students with Cooperative Teaching Using STAD Technique and Normal Teaching was aimed at 1) to compare the learning achievement of the students. Proverbs between cooperative teaching using STAD technique and normal teaching. 2) To compare the learning achievement of the idioms between before and after the lesson with Cooperative Teaching Using STAD Technique. 3) To compare the learning achievement of the idioms between before and after the lesson with normal teaching. The samples were the Mathayomsuksa 3 students at Thaweathipusek School, Bangkhuntien, room 4, 29 students were experimental group and 29 students of room 5 were the control group, totaling 58 students in the second semester of the academic year 2018 which is derived from simple random sampling by lottery. The instruments used in the research were: learning management plan and the test of achievement. Data analysis; the researcher presented the results of the efficiency of the achievement for Mathayomsuksa 3 the IOC and Difficulty Findings (p), the discriminant power (r), and the reliability of the test using KR-20 were obtained from the programmed analysis using 25% and 27%

For the comparison of learning achievement on the lesson taught by collaborative teaching using STAD technique and normal teaching. The statistical analysis of the mean (X), standard deviation (SD), and the difference between the achievement scores. The mean scores of both methods were tested by t-test independent. Cooperative teaching using STAD technique and regular teaching before and after the statistical analysis of the mean (X) standard deviation (S.D.) using the t-test dependent.

The results of the research were as follows: 1) The experimental group taught by STAD technique had higher mean score than the control group Normally Statistically significant at the .05 level, 2) students who received the STAD technique had higher learning achievement than before. 3) Students who received Normal instruction The learning achievement was higher than before. Statistically significant at the .05 level.

Keyword: LEARNING ACHIEVEMENT/ COOPERATIVE LEARNING TECHNIQUE – STAD

*บทความนี้เรียบเรียงจากสารนิพนธ์เรื่อง การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องอิสรญาณ ภาษิต ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนแบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิค STAD และการสอนแบบปกติ

**นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการสอนภาษาไทย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

บทนำ

ข้อมูลเชิงประจักษ์จากการที่ผู้วิจัยเป็นครูผู้สอน รายวิชา ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนทวิธาภิเศก บางขุนเทียน พบว่าจากการวัดและประเมินผลหน่วยการเรียนรู้ บทละครพูด เรื่องเห็นแก่ลูก พบว่านักเรียนมีผลการประเมินอยู่ในระดับปานกลางก่อนไปทางต่ำ กล่าวคือ ผลคะแนนของนักเรียนร้อยละ 70 ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ไม่ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 60 อาจเป็นเพราะเนื้อหาของหน่วยการเรียนรู้นี้ยากเกินไป หรือวิธีการสอนของครูไม่น่าสนใจ

จากปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิค STAD เพราะเทคนิค STAD เป็นเทคนิคที่ไม่ซับซ้อนและเหมาะสมสำหรับครูที่เริ่มต้นจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ ดังที่ สุวิทย์ มูลคำ และ อรรถชัย มูลคำ (2545) ได้กล่าวถึงข้อดีของเทคนิค STAD ไว้ว่า นักเรียนมีความเอาใจใส่และความรับผิดชอบต่อการเรียนเพิ่มขึ้น เพราะต้องมีการทำงานร่วมกับผู้อื่น ทั้งยังฝึกให้นักเรียนทำหน้าที่ภายในกลุ่ม ฝึกการเป็นผู้นำ และนักเรียนยังได้สนุกสนานกับการเรียนด้วย

จากการศึกษาทฤษฎีและผลการวิจัยของการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิค STAD น่าจะช่วยให้ นักเรียนเกิดบรรยากาศในการเรียนรู้วรรณคดีไทยได้ดีขึ้น ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นตามลำดับ ผู้วิจัยจึงเลือกนำวิธีนี้มาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง อิสรญาณภายิต ที่ได้รับการสอนแบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิค STAD และการสอนแบบปกติ
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง อิสรญาณภายิต ที่ได้รับการสอนแบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิค STAD ทั้งก่อนการสอนและหลังการสอน
3. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง อิสรญาณภายิต ที่ได้รับการสอนแบบปกติ ทั้งก่อนการสอนและหลังการสอน

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนทวิธาภิเศก บางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 5 ห้องเรียน จำนวน 146 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ห้อง 4 จำนวน 29 คน เป็นกลุ่มทดลอง และ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ห้อง 5 จำนวน 29 คน เป็นกลุ่มควบคุม รวมทั้งหมด 58 คน

ตัวแปรอิสระ คือ การสอนแบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิค STAD และ การสอนแบบปกติ

ตัวแปรตาม คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง อิศรญาณภายิต

ระยะเวลาในการทำวิจัย ภายในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 ใช้เวลาทั้งหมด 10 ชั่วโมง

สมมติฐาน

1. นักเรียนที่ได้รับการการสอนแบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิค STAD มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่า นักเรียนที่ได้รับการการสอนแบบปกติ
 2. นักเรียนที่ได้รับการการสอนแบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิค STAD มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน
 3. นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน
- ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ**

1. นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง อิศรญาณภายิต สูงขึ้น เมื่อได้รับการสอนด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิค STAD
2. เพื่อเป็นแนวทางสำหรับครูผู้สอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้การสอนแบบร่วมมือ เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนให้สูงขึ้น

การทบทวนวรรณกรรม

รูปแบบการเรียนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD (Student Team Achievement Division)

สลาวิน (Slavin:1980) ได้เสนอรูปแบบการเรียนแบบเป็นทีม (Student Teams Learning Method) ซึ่งมี 4 รูปแบบ คือ student Teams – Achievement Divisions (STAD) และ Teams – Games – Tournaments (TGT) ซึ่งเป็นรูปแบบที่สามารถปรับใช้กับทุกวิชาและระดับชั้น Team Assisted Individualization (TAI) เป็นรูปแบบที่เหมาะสมกับการสอนวิชาคณิตศาสตร์ และ Cooperative Integrated Reading and Composition (CIRC) ซึ่งเป็นรูปแบบในการสอนอ่านและการเขียน หลักการพื้นฐานของรูปแบบการเรียนแบบเป็นทีมของสลาวิน ประกอบด้วย

1. การให้รางวัลเป็นทีม (Team Rewards) ซึ่งเป็นวิธีการหนึ่งในการวางเงื่อนไขให้นักเรียนพึ่งพากัน จัดว่าเป็น Positive Interdependence
2. การจัดสภาพการณ์ให้เกิดความรับผิดชอบในส่วนบุคคลที่จะเรียนรู้ (Individual Accountability) ความสำเร็จของทีมหรือกลุ่ม อยู่ที่การเรียนรู้ของสมาชิกแต่ละคนในทีม
3. การจัดให้มีโอกาสเท่าเทียมกันที่จะประสบความสำเร็จ (Equal Opportunities for Success) นักเรียนมีส่วนช่วยให้ทีมประสบความสำเร็จด้วยการพยายามทำผลงานให้ดีขึ้นกว่าเดิมในรูปของคะแนนปรับปรุง ดังนั้น แม้แต่คนที่เรียนอ่อนก็สามารถมีส่วนช่วยทีมได้ด้วยการพยายามทำ

คะแนนให้ดีกว่าครั้งก่อน ๆ นักเรียนทั้งเก่ง ปานกลาง และอ่อน ต่างได้รับการส่งเสริมให้ตั้งใจเรียน ให้ดีที่สุด ผลงานของทุกคนในทีมมีค่าภายใต้รูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบนี้

สำหรับรูปแบบ STAD เป็นรูปแบบหนึ่งที่ สลาวิน (Slavin) ได้เสนอไว้ เมื่อปี ค.ศ. 1980 นั้นมีองค์ประกอบที่สำคัญ 5 ประการ คือ

1. การนำเสนอสิ่งที่ต้องเรียน (Class Presentation) ครูเป็นผู้นำเสนอสิ่งที่นักเรียนต้องเรียน ไม่ว่าจะเป็นนิมิต ทักษะและ/หรือกระบวนการ การนำเสนอสิ่งที่ต้องเรียนนี้อาจใช้การบรรยาย การสาธิตประกอบการบรรยาย การใช้วีดิทัศน์หรือแม้แต่การให้นักเรียนลงมือปฏิบัติการทดลอง ตามหนังสือเรียน โตะที่ 1 โตะที่ 2 โตะที่ 3 โตะที่ 4

2. การทำงานเป็นกลุ่ม (Teams) ครูจะแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม ๆ แต่ละกลุ่มจะประกอบด้วย นักเรียนประมาณ 4 – 5 คน ที่มีความสามารถแตกต่างกัน มีทั้งเพศหญิงและเพศชาย และมีหลายเชื้อชาติ ครูต้องชี้แจงให้นักเรียนในกลุ่มได้ทราบถึงหน้าที่ของสมาชิกในกลุ่มว่า นักเรียนต้องช่วยเหลือกัน เรียนร่วมกัน อภิปรายปัญหาร่วมกัน ตรวจสอบคำตอบของงานที่ได้รับมอบหมายและแก้ไขคำตอบร่วมกัน สมาชิกทุกคนในกลุ่มต้องทำงานให้ดีที่สุดเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ให้กำลังใจและทำงานร่วมกันได้ หลังจากครูจัดกลุ่มเรียบร้อยแล้ว ควรให้นักเรียนแต่ละกลุ่มทำงานร่วมกันจากใบงานที่ครูเตรียมไว้ ครูอาจจัดเตรียมใบงานที่มีคำถามสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของบทเรียน เพื่อใช้เป็นบทเรียนของการเรียนแบบร่วมมือ ครูควรบอกนักเรียนว่า ใบงานนี้ออกแบบมาให้นักเรียนช่วยกันตอบคำถาม เพื่อเตรียมตัวสำหรับการทดสอบย่อย สมาชิกแต่ละคนในกลุ่มจะต้องช่วยกันตอบคำถาม เพื่อเตรียมตัวสำหรับการทดสอบย่อย สมาชิกแต่ละคนในกลุ่มจะต้องช่วยกันตอบคำถามทุกคำตอบ โดยแบ่งกันตอบคำถามเป็นคู่ ๆ และเมื่อตอบคำถามเสร็จแล้วก็จะเอาคำตอบมาแลกเปลี่ยนกัน โดยสมาชิกแต่ละคนจะต้องมีความรับผิดชอบซึ่งกันและกัน ในการตอบคำถามแต่ละข้อให้ได้

ในการกระตุ้นให้สมาชิกแต่ละคนมีความรับผิดชอบซึ่งกันและกัน ควรปฏิบัติดังต่อไปนี้

- 1) ต้องแน่ใจว่าสมาชิกแต่ละคนในกลุ่มสามารถตอบคำถามแต่ละข้อได้อย่างถูกต้อง
- 2) ให้นักเรียนช่วยกันตอบคำถามทุกข้อให้ได้โดยไม่ต้องขอความช่วยเหลือจากเพื่อนนอกกลุ่มหรือขอความช่วยเหลือจากครูให้น้อยลง
- 3) ต้องให้แน่ใจว่าสมาชิกแต่ละคนสามารถอธิบายคำตอบแต่ละข้อได้ ถ้าคำถาม แต่ละข้อเป็นแบบเลือกตอบ

3. การทดสอบย่อย (Quizzes) หลังจากทีนักเรียนแต่ละกลุ่มทำงานเสร็จเรียบร้อยแล้ว ครูก็ทำการทดสอบย่อยนักเรียน โดยนักเรียนต่างคนต่างทำ เพื่อเป็นการประเมินความรู้ที่นักเรียนได้เรียนมา สิ่งนี้จะเป็นตัวกระตุ้นความรับผิดชอบของนักเรียน

4. คะแนนพัฒนาการของนักเรียนแต่ละคน (Individual Improvement Score) คะแนนพัฒนาการของนักเรียนจะเป็นตัวกระตุ้นให้นักเรียนทำงานหนักขึ้น ในการทดสอบแต่ละครั้ง ครูจะมีคะแนนฐาน (Base Score) ซึ่งเป็นคะแนนต่ำสุดของนักเรียนในการทดสอบย่อยแต่ละครั้ง ซึ่งคะแนนพัฒนาการของนักเรียนแต่ละคนได้จากความแตกต่างระหว่างคะแนนพื้นฐาน (คะแนนต่ำสุดในการทดสอบ) กับคะแนนที่นักเรียนสอบได้ในการทดสอบย่อยนั้น ๆ ส่วนคะแนนของกลุ่ม (Team Score) ได้จากการรวมคะแนนพัฒนาการของนักเรียนทุกคนในกลุ่มเข้าด้วยกัน

5. การรับรองผลงานของกลุ่ม (Team Recognition) โดยการประกาศคะแนนของกลุ่มแต่ละกลุ่มให้ทราบ พร้อมกับให้คำชมเชย หรือให้ประกาศนียบัตรหรือให้รางวัลกับกลุ่มที่มีคะแนนพัฒนาการของกลุ่มสูงสุด โปรดจำไว้ว่า คะแนนพัฒนาการของนักเรียนแต่ละคนมีความสำคัญเท่าเทียมกับคะแนนที่นักเรียนแต่ละคนได้รับจากการทดสอบ

ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD

สุคนธ์ สินธพานนท์ (2545) กล่าวถึงขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ไว้ดังนี้

- 1) ขึ้นเสนอประเด็นความรู้ใหม่หรือเนื้อหาใหม่ ผู้สอนจะนำเรื่องใหม่หรือเนื้อหาใหม่มาเสนอแก่ผู้เรียน ซึ่งอาจนำเสนอได้ด้วยการใช้สื่อการสอนประเภทต่าง ๆ หรืออาจให้ผู้เรียนศึกษาเนื้อหาแล้วผู้สอนตั้งประเด็นคำถามให้ผู้เรียนอภิปราย
- 2) จัดผู้เรียนออกเป็นกลุ่ม มีจำนวนสมาชิกตามความเหมาะสม ซึ่งอาจมีจำนวนระหว่าง 4 – 5 คน มีความสามารถเก่ง ปานกลาง อ่อน คละกันไป
- 3) ให้ผู้เรียนแต่ละคนในกลุ่มทำแบบทดสอบรายบุคคล
- 4) ตรวจคำตอบของแบบทดสอบ นำคะแนนของสมาชิกในกลุ่มทุกคนมารวมกันเป็นคะแนนของกลุ่ม
- 5) ประกาศชมเชยกลุ่มที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุดและรองลงมาเรียงตามลำดับ ซึ่งอาจติดประกาศคะแนนไว้ที่ป้ายนิเทศของห้องเรียน

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD

พัชรา สุทธนันท์ (2543) ศึกษาเรื่อง การเปรียบเทียบความสามารถในการใช้คำและความรับผิดชอบต่อการเรียนวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนด้วยชุดการสอนแบบศูนย์การเรียนรู้ โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ (STAD) กับการสอนตามคู่มือครู ผลการทดลองพบว่า ความสามารถในการใช้คำของนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

นพนภา อ็อกด้วง (2547) ศึกษาเรื่อง การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางเรียน เรื่อง คำและหน้าที่ของคำในภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนโดยการเรียนรู้แบบ

ร่วมมือกัน เทคนิค STAD กับการสอนปกติ ผลการศึกษาพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางเรียน เรื่อง คำและหน้าที่ของคำในภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือกัน เทคนิค STAD สูงกว่า นักเรียนที่ได้รับ

การสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ศิริพร ทาทอง (2548) ศึกษาเรื่อง การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลักภาษาไทย เรื่อง คำกริยาและคำวิเศษณ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนโดยการแบบร่วมมือกัน เทคนิคกลุ่มผลสัมฤทธิ์ (STAD) กับการสอนแบบปกติ ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลักภาษาไทย เรื่อง คำกริยาและคำวิเศษณ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนโดยการแบบร่วมมือกัน เทคนิคกลุ่มผลสัมฤทธิ์ (STAD) สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

วิธีดำเนินการวิจัย

วิธีการเก็บข้อมูล

การวิจัย เรื่อง การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง อิศรญาณภายิต ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนแบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค STAD และการสอนแบบปกติ เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) โดยใช้แบบแผนการทดลองแบบ Randomized control group Pretest – Posttest Design

วิธีวิเคราะห์ข้อมูล

1. การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาคุณภาพของเครื่องมือ

1.1 ตรวจสอบคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ วิเคราะห์ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ดำเนินการโดยหาค่าดัชนีความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้กับจุดประสงค์การเรียนรู้

1.2 ตรวจสอบคุณภาพของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ดำเนินการโดยหาความตรงเชิงเนื้อหา ค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับจุดประสงค์การเรียนรู้ นอกจากนั้นวิเคราะห์ค่าความยาก (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) และค่าความเชื่อมั่นของข้อสอบ

2. การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐาน

2.1 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง อิศรญาณภายิต ที่ได้รับการสอนแบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิค STAD และการสอนแบบปกติ โดยใช้ค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (X) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ของคะแนนจากการทำแบบทดสอบ และ สถิติ (t – test for Independent Sample)

2.2 เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง อิศรญาณภายิต ที่ได้รับการการสอนแบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิค STAD ก่อนและหลังการพัฒนา ด้วยสถิติ $t - \text{test for Dependent Sample}$

2.3 เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง อิศรญาณภายิต ที่ได้รับการการสอนแบบปกติด้วยสถิติ $t - \text{test for Dependent Sample}$

ผลการวิจัย

1. นักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการสอนแบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิค STAD มีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุม ที่ได้รับการสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิค STAD มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผลการวิจัย

จากการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง อิศรญาณภายิต ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา

ปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนแบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิค STAD และการสอนแบบปกติ ผลการวิจัยสามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

นักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการสอนแบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิค STAD มีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุม ที่ได้รับการสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้เนื่องจากการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิค STAD เป็นรูปแบบการเรียนรู้ที่ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเอง โดยแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มย่อยลดความสามารถ 4 – 5 คน เก่ง – ปานกลาง – อ่อน สมาชิกในกลุ่มจะร่วมกันศึกษาบทเรียน อภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ปรึกษาหารือ ทำความเข้าใจกันภายในกลุ่ม เพื่อให้สมาชิกในกลุ่มเกิดการเรียนรู้และเข้าใจเนื้อหาในบทเรียนมากที่สุด จากนั้นทำแบบทดสอบเป็นรายบุคคล คะแนนที่ได้จากสมาชิกแต่ละคนในกลุ่มจะนำมาเฉลี่ยเป็นคะแนนกลุ่มมีการประกาศคะแนนของกลุ่ม โดยครูจะกล่าวชมเชย และให้รางวัลกับกลุ่มที่ทำคะแนนสูงสุด ดังที่ สลาวิน (1980) ที่เสนอความคิดไว้ว่า การจัดสภาพการณ์ให้เกิดความรับผิดชอบในส่วนบุคคลที่จะเรียนรู้ และการจัดให้มีโอกาสเท่าเทียมกันที่จะประสบความสำเร็จ ส่งผลให้นักเรียนมีส่วนร่วมช่วยให้ทีมประสบความสำเร็จด้วยการพยายามทำผลงานให้ดีขึ้นกว่าเดิม ดังนั้น แม้แต่คนที่เรียนอ่อนก็สามารถมีส่วนร่วมช่วยทีมได้ด้วยการพยายามทำคะแนนให้ดีกว่าครั้งก่อน ๆ นักเรียนทั้งเก่ง ปานกลาง และอ่อน ต่างได้รับการส่งเสริมให้ตั้งใจเรียนให้ดีที่สุด ผลงานของทุกคนในทีมมีค่าภายใต้รูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ อีกทั้งยังสอดคล้องกับ

ผลการวิจัยของจิรัชญา ทิขัตติ (2550) ที่ศึกษาเรื่อง การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความรับผิดชอบทางการเรียนวิชาภาษาไทยที่ได้รับการสอนแบบร่วมมือ แบบ เอส ที เอ ดี (STAD) และการสอนแบบปกติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนอัสสัมชัญธนบุรี ผลการศึกษาค้นพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือ แบบ เอส ที เอ ดี นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และงานวิจัยของสมศักดิ์ ทองบ่อ (2549) ศึกษาเรื่อง การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่อง รูปและเสียงในภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนแบบร่วมมือ เทคนิค STAD กับการสอนแบบปกติ ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่อง รูปและเสียงในภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนแบบร่วมมือ เทคนิค STAD กับการสอนแบบปกติ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบร่วมมือ เทคนิค STAD มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ

จากเหตุผลดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิค STAD เป็นการจัดการเรียนรู้ที่เน้นให้นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง โดยการเรียนรู้ร่วมกันเป็นกลุ่ม ๆ ที่ลดความสามารถ ให้นักเรียนที่มีความสามารถที่สูงกว่าสามารถช่วยเหลือเพื่อนในกลุ่มและมีความรับผิดชอบมากขึ้น ดังผลการวิจัยที่ปรากฏ นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิค STAD มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุม ที่ได้รับการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อเสนอแนะ

1. การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิค STAD ครูควรชี้แจงกับนักเรียนว่าต้องมีการช่วยเหลืองานของกลุ่ม นักเรียนที่อ่อนควรมีการปฏิบัติกิจกรรมร่วมกับนักเรียนที่เก่งหรือนักเรียนที่ปานกลาง เพื่อให้เกิดความเข้าใจประสบผลสำเร็จ
2. การจัดกลุ่มนักเรียนควรแบ่งตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแบบความสามารถโดยให้นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงอยู่กับนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลางและต่ำเพื่อให้อาจารย์ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน
3. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยใช้เทคนิค STAD มีขั้นตอนที่ค่อนข้างหลากหลาย และสิ่งที่สำคัญคือการ สร้างความประทับใจครูควรประกาศคะแนนของกลุ่มให้ทราบพร้อมคำชมหรือรางวัลให้กับกลุ่มที่ทำคะแนนเฉลี่ยผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้เป็นการจูงใจให้นักเรียนตระหนักถึงความสำคัญของกลุ่ม

เอกสารอ้างอิง

- จิรัชญา ทิชาติ. (2550). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความรับผิดชอบทางการเรียน วิชาภาษาไทย ที่ได้รับการสอนแบบร่วมมือ แบบ เอส ที เอ ดี (STAD) และการสอนแบบปกติ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนอัสสัมชัญธนบุรี. สารนิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการมัธยมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- จุฬารักษ์ กมลชัย วงศ์คำดี. (2544). การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยและความรับผิดชอบของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนแบบกิจกรรม เอส ที เอ ดี. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการมัธยมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ทิสนา แยมมณี. (2556). ศาสตร์การสอน : องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ. พิมพ์ครั้งที่ 17. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์.
- นพนา ออค์ด้วง. (2547). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางเรียน เรื่อง คำและหน้าที่ของคำในภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือกัน เทคนิค STAD กับการสอนปกติ. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- พัชรา สุนทรนนท์. (2543). การเปรียบเทียบความสามารถในการใช้คำและความรับผิดชอบต่อการเรียนวิชาภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนด้วยชุดการสอนแบบศูนย์การเรียนรู้ โดยใช้การเรียนแบบร่วมมือ (STAD) กับการสอนตามคู่มือครู. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการมัธยมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- พิมพ์นธ์ เดชะคุปต์. (2544). การเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ: แนวคิด วิธีและเทคนิคการสอน 2. กรุงเทพมหานคร : บริษัท เดอะมาสเตอร์กรุ๊ป แมเนจเม้นท์ จำกัด.
- วัฒนาพร ระงับทุกข์. (2542). แผนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง. กรุงเทพฯ : ดันอ้อ.
- วิชาการ, กรม. (2551). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.

ศิริพร ทาทอง. (2548). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลักภาษาไทย เรื่องคำกริยาและคำวิเศษณ์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือกัน เทคนิคกลุ่มผลสัมฤทธิ์กับการสอนแบบปกติ. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน มหาวิทยาลัยศิลปากร.

สมศักดิ์ ทองบ่อ. (2549). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่องรูปและเสียงในภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือกันเทคนิค STAD กับการสอนแบบปกติ. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน มหาวิทยาลัยศิลปากร.

สุวิทย์ มูลคำและอรทัย มูลคำ. (2552). 21 วิธีการเรียนรู้ เพื่อพัฒนากระบวนการคิด. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ : ห้างหุ้นส่วนจำกัดภาพพิมพ์.